

niz jeno kwjerenjtu neje, ale so tejsch s da nemozne bydz; Ty pak je tolla wjerisch, da dyrbi wone dopelnjene bydz, pschetoz ja hym wschehomozny, a mozu sniczebo schitke Wjezy sczinicz.

Schto da tejsch hym my psched sto Ljetami byli? runje to schtoz to Džeczo njek je, kotrez so sa dwaczeczi, zizeczi aby schtyrzeczi Ljeta po nas dyrbi narodzicz. Dokelz da Boh ton Kumscht moze, sniczebo wschitke Wjezy sczinicz, da schaf budze won to tejsch moz, so steho, kiz hjezom byto je, njeschto sczini.

Tehodla nedyrbi so na to ladacz, hacz jena Wjez mozna je, ale tak dyrbi so prajicz: Boh je to prajik, tehodla dyrbi so stacz, dyby runje hewak nemozne byto. Pschetoz hacz runje ja to widzicz, a wopschijecz nemozu; Da je won tolla ton Knes, kotryz snemozneho mozne a sniczebo wschitko sczinicz moze. Tehodla su to psches Mjeru wobozni Rebolakojo, kotsiz naschemu Bohu Knesej, jeho Estowo a Estutk po swojim Rosomi wotmjericz chzedza. Dokelz ja žaneho Mordweho nemozu žiweho sczinicz: Da to Boh tehodla tejsch moz nedyrbi. Tehodla ladaj so kojzdy teho, so won Boze Estowo a Moz po swojej Mykli a Mozny newotmjeri. Pschetoz dy by nasch Rosom wschitko srosemicz, a wopschijecz mot; Da by nasch Boh a Knes derje swoj Ert wotewricz netrebat: Ale dokelz won reczi; Da je to Snamjo, so nasch Rosom wschitko newje a nesrosemi, a so Boze Estowo wosche wschitkeho a

psches wschitkon Rosom je, fajz psches wschjedne Shonenje roswuczeni budzemy.

Ja pschpowedam tebe na Pschikafnju Krystusa. Tudy klyschisch ty to Estowo, a dnz ty je klyschaf a wot twojich Kjachow wotwjasany hy, da neczujesch ty tolla hjeschcze niczo, so so Boh a jeho Jandieljo na tebe wufmjewkaju. Wot tajkeho Wefelja ty zylje niczo newjesch, wot kotrehoz ton Knes praji: Jandieljo w Tiebesach wefelja so nad jonym Kjeschniku, kotryz so wobroczi. Tak tejsch, dnz ty njekto chzenny hy, masch ty runje tu Kozu a to Mjako potej Chczenizy, kotrez ty predy teje Chczenizy mjesesche, nedyrbi pak tehodla woboje ani Chczeniza, ani Kjachow Wodaczje w Spowedzi niczo bydz? O me! Tehodla wuk tak prajicz: Boh je me chzik, Boh je me psches swoje Estowo wot Kjachow wotwjasaf: Tehodla wjerju ja twerdzje, hacz je runje newidzu a neczujju, so me Boh k Madzi horje waf je, a me swojeho Ssyna menuje, a Krystus moj Knes menuje me swojeho Bratra; A czi lubi Jandieljo maju nemozne wulke Wefelje nademnu, to praju ja, wjerju ja twerdzje, a nimam zylje žaneho Zwyfla na tem. Nochzeli je Bamž wjericz, to niczo newadzi, ja chzu to wjericz, Boh nebudze mi w swojim Estowi thacz.

Czi Wuczomnizy tudy nemozachu ton Kumscht, hewak nebychu so woni dotho wot teho wureczowali, a so pozdiwali, ale bychu sebi smolom myslili, tak